

afb. 12. Kaart van de Nieuwe Maas rondom Feijenoord. In de achttiende eeuw vervaardigde Ancelin nog een kaart van de Nieuwe Maas, maar daarop werden de oude peilgegevens verwerkt. De tekst in het midden luidt dan ook: 'De Maasdieptens voor Rotterdam op de hoogte van een ordinaris vloed in 1697'. Detail van een kaart uit 1711, op papier; 74x104,5 cm., schaal ca. 1:2.500. (GAR, PW, portef. J nr: 488)

benoeming van de Leidse professor Johan Lulofs (1711-1768) tot 'Inspecteur Generaal van 's Lands Rivieren'. Sommige historici zien in deze benoeming zelfs het begin van een gewestelijke waterstaatsdienst, een voorloper van Rijkswaterstaat.³⁸

Na 1710 had Rotterdam niet meer de ambitie om de Maas ook buiten haar grondgebied te reguleren. Mogelijk heeft Ancelin zelf de Maas niet meer gepeild. Als hij in 1711 nogmaals de Nieuwe Maas in kaart brengt, is dit op grond van oude meetgegevens. (afb. 12) Het stadsbestuur ging akkoord met het ontslag van Ancelin. Zover is het echter niet gekomen, want de oude landmeter bleef tot aan zijn dood in 1720 in vaste dienst.³⁹ Maar aan zijn opvolgers werden voortaan minder hoge eisen gesteld. Zo behoefde de knecht

van de fabricage niet langer over landmeetkundige of cartografische vaardigheden te beschikken. Die vereisten werden in 1731 uit de functieomschrijving geschrapt.⁴⁰

Conclusies

De kaarten van Pierre Ancelin zijn uiterst nauwkeurig. Hij besteedde veel aandacht aan verantwoording van meetgegevens, waardoor zijn bevindingen verifieerbaar waren. Ancelin was zich bewust van de hoge kwaliteit van zijn kaarten: hij werd vanwege zijn expertise door het stadsbestuur aangetrokken, dat daarbij zelfs de functiebeschrijving aanpaste. Ook kreeg hij een hoger salaris dan zijn opvolger, aan wie minder hoge eisen werden gesteld. Ancelin produceerde zijn kaarten met de daarbij behorende rapporten in opdracht van